

“Tukaj sem, ker si me klical”

Za nas je nastopil dan rešitve, večnosti. Znova je slišati tisti žvižg božjega Pastirja, tiste ljubeznive besede: »Vocavi te nomine tuo« — poklical sem te po imenu. Kakor naše matere nas On vabi po imenu. Še več: z ljubkovalnim domačim vzdevkom. — Tam, v intimnosti duše, kliče in treba je odgovoriti: »Ecce ego, quia vocasti me« — tukaj sem, ker si me klical, odločen, da tokrat čas ne bo stekel mimo, kakor teče voda po gladkih kamnih, ne da bi pustila sled. (Kovačnica, 7)

28. november

Nekega dne — nočem posploševati, odpri svoje srce Gospodu in povej mu svojo zgodbo —, ti je morda prijatelj, navaden kristjan, kot si sam, odkril globoko, novo obzorje, ki je istočasno staro kot evangelij. Predlagal ti je, da bi si resno prizadeval hoditi za Jezusom, da bi bil apostol apostolov. Morda si takrat izgubil mir in ga nisi ponovno našel, dokler nisi svobodno, zato ker se ti je tako zahotelo — kar je nadvse nadnaravni razlog —, rekel Bogu *da*. In objelo te je silno in nenehno veselje, ki izgine le takrat, ko se oddaljiš od Njega.

Nerad govorim o izbranih ali privilegiranih. Ampak Kristus je tisti, ki govori, ki izbira. To je govorica Svetega pisma: *elegit nos in ipso ante mundi constitutionem* — pravi sveti Pavel — *ut essemus sancti*. Še pred

stvarjenjem sveta nas je izvolil, da bi bili sveti. Vem, da se zaradi tega ne boš prevzel, in tudi ni razlog, da bi se imel za kaj več. Ta izvolitev, bistvo klica, mora biti temelj tvoje ponižnosti. Mar postavljajo spomenike čopičem slikarskega mojstra? Služili so, da so nastale umetnine, a zasluge so mojstrove. Mi, kristjani, smo samo orodje Stvarnika sveta, Odrešenika vseh ljudi. (*Jezus prihaja mimo, 1*)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/tukaj-
sem-ker-si-me-klical/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/tukaj-sem-ker-si-me-klical/) (10. Avg. 2025)